

Joop voor zijn duivenhok bij het beoordelen van een jonge meeuw.

Oud-Hollandse meeuwen kijken bij Joop Fidder

Ze zijn nog altijd de toppers van de Nederlandse sierduivenfokkerij, de Oud-Hollandse meeuwen. Dat hebben ze te danken aan liefhebbers en fokkers die zich intensief met Neerlands enige meeuwenras bezig houden. Ja, op sommige hokken zelfs meerdere tientallen jaren.

Tekst en foto's: Remco de Koster

Joop Fidder fokt ze al meer dan 50 jaar

Eén van de mannen, die tot de meesters in de fok van Oud-Hollandse meeuwen wordt gerekend, is Joop Marinus Fidder (1940) uit Maartensdijk bij Hilversum. Meer als 50 jaar fokt hij dit ras en is evenzo lang lid in de Oud-Hollandse Meeuwen Club. Wij kennen elkaar al sinds de jaren 70, toen Joop en zijn medestrijders in de Sierduivenfokkersvereniging 't Gooi actief waren en hij hier niet alleen voorzitter was, maar ook één van de drijvende krachten achter de mooie en gewaardeerde Gooilandshows in de Expohal in Hilversum.

In die tijd was de club rijk gezegend (ook voor mij) met diverse, deels prominente sierduivenfokkers uit Hilversum, Bussum, Laren, Huizen en andere gemeentes in de regio. Diverse rassen werden er gefokt, maar de meeste leden hadden toch Oud-Hollandse meeuwen. Topfokkers destijds waren Henk Visser en Joop Fidder, allebei met blauwe meeuwen. Op tentoonstellingen ging het er vaak om wie dit keer de pot wint. De ene keer Henk met werkelijk topmeeuwen en de andere keer Joop. Beide waren weliswaar concurrenten, maar ook collegafokkers en vrienden. Het ging quasi hand in hand. Joop was met zijn broer, een postduivenliefhebber, druk met de opbouw van een goed lopend schoonmaakbedrijf in Hilversum, waar hij geboren en getogen is. Ik kan me niet herinneren dat Visser en Fidder ooit een kwalitatief zwakke fase in hun meeuwenfok hadden. Ook mijn eerste duiven waren een paar Oud-Hollandse meeuwen, die ik via het bestuurslid de heer Bloksma had gekregen. Ook zo'n aardige man, goed geluimd, fluitend tussen varens en voliëres in zijn achtertuin.

Een prachtig duivenhok in Maartensdijk

Het prachtige duivenhok, gebouwd naar postduivenmodel, hebben in al die jaren natuurlijk vele meeuwenliefhebbers gezien. Het staat er nog steeds prachtig bij, in Hollandse 'landkleuren,' passend bij de bewoners ervan en met kleine voliëres ervoor, waarin de duiven kunnen zonnen en een waterbad kunnen nemen of van een regenbui kunnen genieten. In twee afdelingen bevinden zich de fokkoppels en een derde afdeling is voor de gespeende jonge meeuwen. Joop stelt traditiegetrouw tien koppels voor de fok samen, altijd in de blauwe kleurslag. Af en toe zit er een blauwzilver tussen, om de blauwe kleur wat 'op te frissen.' Dit jaar is de fok zeer goed verlopen met niet alleen veel jongen, maar ook in een goede, veel belovende kwaliteit, zoals ik mocht constateren.

Hobby's voor belangrijke afleiding van de dagelijkse zorgen.

De duivenhobby heeft voor Joop Fidder nog meer betekenis gekregen, nadat hij zijn vrouw vorig jaar door ziekte heeft verloren en de 77-jarige Joop ook zelf wat aangeslagen is wat gezondheid betreft. In het duivenhok zijn en jonge duiven onder de loop te nemen is dan een belangrijke afleiding van de alledaagse zorgen. Maar Joop is ook een fervent tuinierder, bezoekers weten dat de tuin er altijd prachtig en bont bij ligt. En dan is er nog een andere hobby van de zelfstandig ondernemer met pensioen. Graag vaart hij met zijn sloep over de Loosdrechtse Plassen, repareert en schildert zijn boot op de werf en alles wat bij deze passie komt kijken. Zo hebben zomer en winter voor Joop steeds een eigen programma, 's winters met het voorbereiden en tentoonstellen. Ieder jaar presenteert Joop wel een paar goede jonge meeuwen en is hij bijna 'vaste klant' bij de prijsuitreiking op de jongdierendag, zoals het in het nieuws van de OHMC heet.

Goede koppen en type zijn belangrijk

Samen bekijken we wat koppen van jonge duiven, en ja, ze zitten er weer mooi op met een goed doorlopend voorhoofd, een vlakke bovenschedel en daartussen de beroemde stop. Joop hecht hier veel waarde aan, het is een belangrijk selectie criterium van zijn duiven. Eenderde lijn leidt van de bovenschedel in een boogje naar de hoog zittende puntkap; deze steekt boven de schedel uit. De rasfokkers weten: Als de proporties in het kopprofiel kloppen, dan verloopt van de snavellijn (-basis) een rechte lijn door het oog naar de kap en eindigt daar in het punt ervan. Smalle koppen, lange koppen zonder vulling, ook te ronde koppen, gebogen snavels, dan weer een scheve kap, daarmee haal je tegenwoordig niet veel punten. Een stop is een vereiste in het profiel van de kop, wil je een moderne meeuwenkop zien, verzekert Joop. Persoonlijk vind ik ook een goed uitgesneden keel wezenlijk, want daardoor wint de kop optisch aan lengte.

Een Oud-Hollandse moet echter ook type hebben en dit in de kooi ook tonen. Tenslotte volgen type en stand in de standaard na het algemeen voorkomen. Wanneer aan de kooi is daarom noodzakelijk, zodat de duif zich bij de keuring vrij (niet gedrukt) aan de keurmeester presenteert. Maar eerlijk gezegd moet dat ook in genen zitten. De beste meeuwen staan vrij, met een horizontaal type (natuurlijk

Nog wat jong grut tegen het einde van het fokseizoen.

Het mooie duivenhok van Joop.

Mooie meeuwenkop met het oplopende voorhoofd, de vlakke bovenschedel en goed oplopende puntkap.

Ook het type moet kloppen; hier een mooie strakke jonge doffer.

Dat ziet er goed uit! Oud-Hollandse 'nieuwe' bij Joop.

niet te lang), een brede en volle borst en een aan de basis stevige hals, die zich enigszins verjongt (is de bouw van het lichaam wigvormig, dan liggen de vleugels mooi op de staart). Achter de puntkap bevindt zich bij de ideale duif een licht gebogen, manenachtige ononderbroken kam. Dat is de punt op de i. Natuurlijk mag de jabot aan de voorhals niet worden vergeten. Al gebeurt 't ook wel in de beste hokken, als je je verstijft op andere prachtige raskenmerken.

Vitaliteit uitstralen

Vitale meeuwen hebben een glad en strak gevederte, staan er kwiek bij, een beetje zelfverzekerd, een beetje koene blik, maar met prachtige donkere, glanzende ogen met smalle (goed afgedekte) en bleke oogranden. De neusdoppen zijn vlak en fijn van structuur en onderbreken dan ook niet het profiel tussen snavelrug en voorkop. Wel altijd ook boven op de kop kijken, of de koplijnen goed doorlopen tussen snavel en schedel en er zodoende geen kneep te zien is. De grootste breedte heeft de ideale meeuw voor de ogen. Bij jonge meeuwen zit nog wel eens een 'deuk' (verdieping) achter de neusdoppen, maar deze verdwijnt vaak met de rui, als nieuwe veren het voorhoofd opvullen.

De tekening en grondkleur

Over de tekening kunnen we kort zijn. Naast de witten is er een keur aan kleurslagen, zowel in gebanden als krassen. Zeven tot twaalf buitenste slagpennen zijn doorgaans wit, de rest van de vleugel is gekleurd. Als alles perfect is zijn ook alle duimveren gekleurd (één is een vereiste). Natuurlijk is met de groei van de veren al in het nest de tekening vroeg te herkennen. Ook Joop kent de kleine afwijkingen die steeds weer kunnen optreden, zoals teveel blauw achter de benen, hier en daar een bont veertje achter de ogen enz., hoewel bij een dermate doorgefokte lijn als van Joop nauwelijks nog grote afwijkingen in bijvoorbeeld het aantal witte slagpennen optreden. De grondkleuren kunnen doorgaans als goed worden genoemd, ook in de banden kan men tevreden zijn. Afwijkingen in een te dichte of open krastekening zullen er wel altijd blijven. Joop blijft zijn blauwen trouw, gelijkmatig in het duivenblauwe schild en daarop twee strakke zwarte en gelijkmatig verlopende vleugelbanden. Blauw is nog steeds de topkleur. Ja, ze zien er in deze kleurslag gewoon heel goed uit. ●

Veel waarde hecht Joop aan de kopbelijning met de stop tussen voorhoofd en bovenschedel.

Controle bij de schildtekening